

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpata Cobzac Irina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe

Cobzac Irina Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în sat. Xxxxx,
r-nul Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.09.2016 - 12.04.2017 (prima instanță);
2. 10.05.2017 - 21.06.2017 (instanța de apel);
3. 30.10.2017 - 13.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 12 aprilie 2017, Cobzac Irina a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 179 alin. (2) și art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare;
- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare.

Conform prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

De asemenea, s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații Cobzac Irina și Cobzac Evghenii în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 114

lei.

Totodată, a fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate Chistol Pavel a prejudiciului moral de la Cobzac Irina în mărime de 20000 lei și de la Cobzac Evghenii în mărime de 5000 lei.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cobzac Evghenii, în privința căruia nu s-au contestat hotărârile judecătorești cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cobzac Irina, la 06 iunie 2016, aproximativ la orele 22:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică, ilegal și fără permisiunea proprietarilor casei, prin acces liber, împreună cu soțul ei, Cobzac Evghenii, au intrat în curtea gospodăriei familiei Chistol Pavel și Draguțan Svetlana amplasată în sat. Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, unde au iscat un conflict cu primul. La cerința lui Chistol Pavel de a părăsi domiciliul, Cobzac Evghenii și Cobzac Irina nu au reacționat și continuându-și acțiunile sale ilegale, amenințându-l pe proprietar cu aplicarea violenței, au continuat să rămână în domiciliul acestuia.

Tot la 06 iunie 2016, aproximativ la orele 22:05 Cobzac Irina fiind în stare de ebrietate alcoolică după ce ilegal a pătruns și a rămas în domiciliul familiei Chistol Pavel și Draguțan Svetlana din sat. Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, fiind în antreul casei, cu scopul cauzării lui Chistol Pavel a leziunilor corporale, cu un ciocan i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 leziuni corporale, care se califică ca vătămare gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal - violare de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, refuzul de a părăsi domiciliul, cu amenințarea aplicării violenței și în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Avramov Veaceslav în numele inculpatei Cobzac Irina, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Cobzac Irina să-i fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, iar în baza art. 90 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatei Cobzac Irina nu a ținut cont de vârsta acesteia, de faptul că anterior aceasta nu a fost atrasă la răspundere penală, a recunoscut vina, iar corectarea acesteia este posibilă și fără izolarea ei de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a

ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatei Cobzac Irina în comiterea infracțiunilor imputate.

La fel instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond inculpata Cobzac Irina a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, indicând că recunoaște vina și este de acord cu probele administrate la faza urmăririi penale. (f.d. 110)

Astfel, prin încheierea protocolară a instanței de fond din 07.12.2016 s-a admis cererea inculpatei Cobzac Irina și s-a dispus examinarea cauzei penale în ordine simplificată. (f.d. 127)

Ulterior, prin încheierea protocolară a instanței de fond s-a dispus examinarea cauzei penale în ordine generală. (f. d. 128)

De asemenea, instanța de apel a menționat că inculpata Cobzac Irina fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond inițial a negat orice vinovăție, iar ulterior, în dezbaterile judecătorești, a declarat că vina o recunoaște parțial și anume în ceea ce privește aplicarea unei lovituri cu ciocanul lui Chistol Pavel, această lovitură a aplicat-o cu scopul de a se apăra. În ceea ce privește violarea de domiciliu nu se consideră vinovată, deoarece ea este nana copiilor cet. Dragușan Svetlana și permanent merge la copiii acesteia și niciodată nu a avut interdicția de a merge la domiciliul ultimei.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că prima instanță, constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpata Cobzac Irina și ținând cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatei pedeapsa în limitele legale ale sancțiunilor prevăzute la art. 179 alin. (2), 151 alin. (1) Cod penal, mărimea pedepsei stabilite fiind proporțională faptelor comise de către inculpata Cobzac Irina.

De asemenea, reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor comise de către inculpata Cobzac Irina, precum și faptul că inculpata Cobzac Irina și-a recunoscut parțial vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, în vederea restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii unei noi infracțiuni de către aceasta.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că argumentele menționate de apelant nu pot fi reținute ca temei justificativ de aplicare în privința inculpatei Cobzac Irina a unei pedepse non-privative de libertate, or aceasta face imposibil atingerea scopului pedepsei penale, de corectare și reeducare a inculpatei, având în vedere că scopul educativ și preventiv al pedepsei stabilite inculpatei, poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii cu izolarea acesteia de societate.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpata Cobzac Irina a declarat recurs ordinar, prin care invocând temeiurile pentru recurs prevăzute

de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat, recurenta invocă că :

- reieșind din faptul că ea a contestat cu apel sentința Judecătoriei Anenii Noi din 12 aprilie 2017 și cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, care este o cale ordinară de atac, iar datorită acestui fapt decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06. 2017 nu a devenit irevocabilă, rezultă că la moment ea nu poate avea statut de condamnată atîta timp cît asupra recursului declarat nu s-a expus Curtea Supremă de Justiție printr-o decizie definitivă și irevocabilă;

- astfel, se constată faptul că la moment, întrucît inculpata nu poate avea statut de condamnată nu poate executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 12 aprilie 2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, iar acțiunile Departamentului Instituțiilor Penitenciare ar veni în contradicție atît cu practica CEDO cît și cu normele și Recomandarea CSJ nr.97 din 09.02.2017;

- la fel, fiind dispusă măsura preventivă sub formă de arest preventiv prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 12 aprilie 2017 în privința inculpatei, fără a indica termenul pentru care a fost aplicată aceasta și fără eliberarea unui mandat de arest preventiv se constată o încălcare a prevederilor alin. (3) din art. 186 Cod de procedură penală, care prevede că arestul preventiv se dispune pe un termen de cel mult 30 de zile;

- din aceleași motive expuse mai sus, este ilegală și dispoziția Curții de Apel Chișinău din decizia din 21 iunie 2017, prin care este decisă că decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării. Odată pusă în executare decizia Curții de Apel Chișinău, inculpata automat capătă statutul de condamnată, atunci cînd pînă la epuizarea căilor ordinare de atac urmează să-și păstreze statutul de inculpată și să se bucure de prezumția nevinovăției;

- din considerentele expuse mai sus se impune necesitatea anulării dispozițiilor respective din hotărârile contestate și punerea inculpatei Cobzac Irina, în libertate pană cînd nu vor fi epuizate toate căile ordinare de atac;

- atît la pronunțarea sentinței cît și la examinarea cauzei în instanța de apel inculpata nu a participat și a aflat despre existența acestora numai în momentul reținerii ei, motiv pentru care solicitarea de a fi repusă în termenul de declarare a recursului o consideră argumentată anume din acest motiv;

- cu referire la fondul cauzei, consideră că atît instanța de fond cît și instanța de apel au dat o apreciere greșită probelor cercetate, probe care nu dovedesc vinovăția în infracțiunile ce i se incriminează;

- recurenta invocă drept temei al recursului declarat prevederile art. 427alin. (1) pct. 6) CPP și anume că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea

soluției contrazice dispozitivul hotărîrii care este și expus neclar, la fel instanța a admis o eroare de fapt care a afectat soluția instanței;

- instanța de fond cât și cea de apel a acceptat fără rezerve versiunea părților vătămate și nu au fost combătute nici într-un mod contradicțiile dintre declarațiile acestora;

- potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf I din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile;

- de asemenea CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărîrea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007);

- nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au luat în considerație și nu au observat faptul că există raportat la caz cauze care înlătură caracterul penal al faptei și anume cauza prevăzută de art. 36 Cod penal - legitima apărare;

- acuzatorul de stat în rechizitoriu, în instanța de fond și cea de apel nu a combătut cu nici o probă circumstanțele invocate de inculpată încă în faza urmăririi penale că ea a fost agresată fizic de către pretinsa parte vătămată, de către care a fost lovită de mai multe ori cu pumnii peste corp și în cap, apoi apucată de acesta de păr, moment în care a găsit sub mână un ciocan cu care l-a lovit pe Chistol Pavel în regiunea capului pentru a scăpa de agresiunile acestuia;

- din conținutul hotărîrilor contestate se desprinde faptul că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au dat o apreciere amplă acestei circumstanțe și nu au combătut cu nimic această versiune a inculpatei chiar dacă atât instanța de fond în sentința sa cât și în decizia instanței de apel în pct. 5.3. a deciziei instanța de apel indică că potrivit declarațiilor date de inculpată în instanța de fond ea a declarat că lovitura i-a aplicat-o lui Chistol Pavel în scopul de a se apăra;

- instanța de fond în sentința sa indică doar faptul că Cobzac Pavel (nu Chistol Pavel) la momentul incidentului era cu mâna fracturată (în ghips) și nu a avut posibilitatea fizică de a o ataca pe Cobzac Irina. Nu este clar cine este Cobzac Pavel întrucât o asemenea persoană nu a figurat nici în lista probelor acuzării nici a apărării și nu a fost audiată în instanța de judecată;

- în raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 nu este indicat dacă la Chistol Pavel au fost depistate și alte leziuni corporale și vechimea acestora inclusiv și a traumelor cranio-cerebrale;

- cert este și faptul că partea vătămată Chistol Pavel nu neagă, că cu câteva zile mai înainte de incident, Chistol Pavel s-a bătut cu anumite persoane în cariera de piatră din s. Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, în rezultatul la ce s-a ales cu mai multe

traume și vătămări corporale, motiv pentru care aprecierea vechimii fiecăreia din acele vătămări corporale are o mare importanță la stabilirea dacă i-au fost sau nu cauzate careva leziuni corporale la 06.06.2016 și dacă da, atunci care anume;

- în raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 sunt indicate două traume și anume: 1) Traumă cranio-cerebrală închisă cu plagă contuză fronto-parietal pe stînga și 2) Fractură tasată multieschiloasă fronto-parietal pe stînga, asociată cu comoție cerebrală. În condițiile expuse nu este clar cum dintr-o singură lovitură au fost cauzate două vătămări corporale distincte, iar dubiile urmau a fi înlăturate prin audierea expertului medico-legist în instanța de judecată, ceea ce nu a fost făcut;

- recurenta menționează că chiar dacă după cercetarea multiaspectuală a cazului și a probelor prezentate instanța ajungea la concluzia că nu a acționat în legitimitate apărare, reieșind din scopul și motivele faptei, precum și de comportamentul pretinsei părți vătămate urma a considera aceste fapte drept circumstanțe excepționale și a-i aplica inculpatei o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de art.151 alin. (1) Cod penal conform art. 79 Cod penal;

- nu a luat în considerație instanța de fond și cea de apel că inculpata Cobzac Irina a mers la copiii lui Drăguțan Svetlana pentru a le duce dulciuri, întrucît este nană de botez a acestora, intrînd în gospodăria acesteia cu un scop nobil și fără intenția de a încălca careva reguli de conduită sau norme legale;

- atît instanța de fond cît și instanța de apel la aplicarea pedepsei au indicat drept circumstanțe agravante săvîrșirea pretinselor infracțiuni în stare de ebrietate și caracteristica inculpatei nesatisfăcătoare. La materialele cauzei nu se găsesc vre-un raport de examinare medico-legală, narcologică sau expertiză, fie un alt act ce ar atesta starea inculpatei de ebrietate la data de 06.06.2016, motiv pentru care această circumstanță a fost indicată în mod eronat în hotărîrile contestate;

- la fel, potrivit caracteristicii eliberate de Primăria satului Cobusca Nouă cu nr. 551 din 19.09.2016 nu este indicat că inculpata ar fi caracterizată nesatisfăcător, motiv pentru care din nou avem o apreciere eronată și o circumstanță agravantă care nu există însă care a influențat la stabilirea pedepsei inculpatei;

- așa cum o prevede art.325 alin. (1) Cod de procedură penală „Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanelor puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu inculpatei i se incriminează pretinsele acțiuni ilegale săvîrșite la data de 06.06.2016 ora 22:00. Nu este clar din care probe acuzatorul de stat a ajuns la concluzia că pretinsele acțiuni ilegale au fost săvîrșite la ora 22:00, atunci cînd din declarațiile pretinsei părți vătămate Chistol Pavel, martorului Drăguțan Svetlana și a martorului Chirianova Valentina, martorului minor Drăguțan Dumitrița rezultă că pretinsul conflict a avut loc la ora 21:00 și nu 22:00, așa cum este indicat în învinuirea formulată în rechizitoriu. În aceste condiții și medicul expert legist nu este

clar ce va stabili în raportul său de expertiză medico-legală că pretinsele traume și vătămări corporale au fost cauzate în condițiile și timpul indicat în învinuire (adică la ora 22:00), motiv pentru care există dubiul că vătămările corporale depistate prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 au fost cauzate de alte persoane cu o oră mai târziu după ce împreună cu Cobzac Evghenii a părăsit domiciliul lui Draguțan Svetlana;

- au fost încălcate prevederile art. 101 alin. (1), (2), art. 100 alin. (4), art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO;

- recurenta menționează că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatei Cobzac Irina în comiterea infracțiunilor incriminate în locul și în timpul indicat de acuzatorul de stat în învinuirea formulată în rechizitoriu;

- la fel, accentuează recurenta că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo). Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

7. Pe marginea recursului inculpatei, a prezentat referință procurorul, care a menționat că recursul urmează a fi declarat ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, invocând că, instanțele inferioare, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, procurorul menționează că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestare și probelor administrate pe caz.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autoarea recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii care este expus neclar, sau instanța a admis o eroare de fapt care a afectat soluția instanței și prevederile art. 6 CEDO, potrivit căruia a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurentă nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurentă prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului Avramov Veaceslav în numele inculpatei Cobzac Irina, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, prima instanță, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatei Cobzac Irina privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), art. 151 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul sentinței primei instanțe, (f.d.136-138), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apelul avocatului Avramov Veaceslav, care nu a avut obiecții referitor la aprecierea probelor, constatarea vinovăției și calificarea acțiunilor inculpatei, solicitând casarea sentinței doar în partea ce ține de individualizarea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal menționează că potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) al aceluiași articol pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În acest context, Colegiul penal analizând materialele cauzei atestă că nici inculpata Cobzac Irina, nici avocatul acesteia Avramov Veaceslav, nu au contestat în apel sentința primei instanțe în partea ce ține de vinovăția inculpatei Cobzac Irina, prin care aceasta a fost recunoscută vinovată în baza art. 179 alin. (2) și art. 151 alin. (1) Cod penal, cauza penală fiind examinată în ordine de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei și prin urmare instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recurente invocate în recurs, deoarece ele nu au fost invocate în apel, cum ar fi *„atît instanța de fond cît și instanța de apel au dat o apreciere greșită probelor cercetate, probe care nu dovedesc vinovăția în infracțiunile ce i se incriminează; instanța de fond cît și cea de apel a acceptat fără rezerve versiunea părților vătămăte și nu au fost combătute nici într-un mod contradicțiile dintre declarațiile acestora; nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au luat în considerație și nu au observat faptul că există raportat la caz cauze care înlătură caracterul penal al faptei și anume cauza prevăzută de art. 36 CP RM - legitima apărare; procurorul în rechizitoriu, în instanța de fond și cea de apel nu a combătut cu nici o probă circumstanțele invocate de inculpată încă în faza urmăririi penale că ea a fost agresată fizic de către pretinsa parte vătămată, de către care a fost lovită de mai multe ori cu pumnii peste corp și în cap, apoi apucată de acesta de păr, moment în care a găsit sub mână un ciocan cu care l-a lovit pe Chistol Pavel în regiunea capului pentru a scăpa de agresiunile acestuia; din conținutul hotărîrilor contestate se desprinde faptul că nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au dat o apreciere amplă acestei circumstanțe și nu au combătut cu nimic această versiune a inculpatei chiar dacă atît instanța de fond în sentința sa cît și în decizia*

instanței de apel în pct. 5.3. a deciziei instanța de apel indică că potrivit declarațiilor date de inculpată în instanța de fond ea a declarat că lovitura i-a aplicat-o lui Chistol Pavel în scopul de a se apăra; instanța de fond în sentința sa indică doar faptul că Cobzac Pavel (nu Chistol Pavel) la momentul incidentului era cu mâna fracturată (în ghips) și nu a avut posibilitatea fizică de a o ataca pe Cobzac Irina. Nu este clar cine este Cobzac Pavel întrucât o asemenea persoană nu a figurat nici în lista probelor acuzării nici a apărării și nu a fost audiată în instanța de judecată; în raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 nu este indicat dacă la Chistol Pavel au fost depistate și alte leziuni corporale și vechimea acestora inclusiv și a traumelor cranio-cerebrale; cert este și faptul că partea vătămată Chistol Pavel nu neagă, că cu câteva zile mai înainte de incident, Chistol Pavel s-a bătut cu anumite persoane în cariera de piatră din Cobusca Nouă, Anenii Noi în rezultatul la ce s-a ales cu mai multe traume și vătămări corporale, motiv pentru care aprecierea vechimii fiecăreia din acele vătămări corporale are o mare importanță la stabilirea dacă i-au fost sau nu cauzate careva leziuni corporale la 06.06.2016 și dacă da atunci care anume; în raportul de expertiză medico-legală nr. 100/D din 03.08.2016 sunt indicate două traume și anume: 1) Traumă cranio-cerebrală închisă cu plagă contuză fronto-parietal pe stînga și 2) Fractură tasată multieschiloasă fronto-parietal pe stînga, asociată cu comoție cerebrală. În condițiile expuse nu este clar cum dintr-o singură lovitură au fost cauzate două vătămări corporale distincte, iar dubiile urmau a fi înlăturate prin audierea expertului medico-legist în instanța de judecată, ceea ce nu a fost făcut; pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatei Cobzac Irina în comiterea infracțiunilor incriminate în locul și în timpul indicat de acuzatorul de stat în învinuirea formulată în rechizitoriu; la fel, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (in dubio pro reo).

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurentă prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care aceasta contestă vinovăția, nu pot fi invocate în ordine de recurs de către aceasta, respectiv apărătorul sau inculpata are dreptul să atace cu recurs decizia instanței de apel doar în partea ce ține de individualizarea pedepsei stabilită de către prima instanță și instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal menționează că din textul recursului rezultă că inculpata critică și pedeapsa ca fiind prea aspră, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) alt. 427 Cod de procedură penală, însă instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentei referitor la asprimea pedepsei stabilite, din motiv că la aplicarea pedepsei pentru infracțiunile comise de către inculpata Cobzac Irina,

prin sentința instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 77 Cod penal, ținându-se cont de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, și anume, comiterea infracțiunii prin orice formă de participație și comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, gravitatea infracțiunilor săvârșite, una din care face parte din categoria celor grave și respectiv mai puțin gravă, astfel fiindu-i stabilite pedepse echitabile pe ambele infracțiuni, aproape de minimul stabilit de sancțiune, iar pedeapsa definitivă este echitabilă și în limitele Legii penale.

Referitor la argumentele invocate de recurentă, precum că „*atît instanța de fond cît și instanța de apel la aplicarea pedepsei au indicat drept circumstanțe agravante săvârșirea pretinselor infracțiuni în stare de ebrietate și caracteristica inculpatei nesatisfăcătoare. La materialele cauzei nu se găsesc vre-un raport de examinare medico-legală, narcologică sau expertiză, fie un alt act ce ar atesta starea inculpatei de ebrietate la data de 06.06.2016, potrivit caracteristicii eliberate de Primăria satului Cobusca Nouă cu nr. 551 din 19.09.2016 nu este indicat că inculpata ar fi caracterizată nesatisfăcător*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative și menționează în acest sens că însăși inculpata Cobzac Irina a declarat că „*împreună cu soțul meu pe nume Cobzac Eugen, la magazin am servit cîte o bere...*” (f. d. 51 verso) și din caracteristica eliberată de către primăria satului Cobusca Nouă, rezultă că „*Cobzac Irina are o imagine negativă, dă dovadă de un comportament agresiv, consumă băuturi alcoolice...*” (f. d. 57)

La fel, instanța de recurs menționează, că recurenta își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpată, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel. Se mai invocă că inculpata Cobzac Irina pe parcursul examinării cauzei în prima instanță a depus și cerere de examinare a cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală (f. d. 110) recunoscînd vinovăția, apoi și-a schimbat poziția și cauza s-a examinat în procedură generală (f. d. 127-128), ce la fel duce la concluzia că inculpata Cobzac Irina prin motivele din recursul ordinar,

prin care contestă vinovăția sa, duce în eroare instanța de recurs ordinar, dorind eschivarea de la răspunderea penală.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și a normelor din Recomandarea CSJ nr. 97 din 09.02.2017, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată, iar inculpata Cobzac Irina are statut de inculpată și nu de condamnată în speța dată.

Astfel, hotărîrea atacată nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și art.6 CEDO și semnalate de inculpata Cobzac Irina, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpata Cobzac Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe **Cobzac Irina Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin